

Rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrady za poskytnutí informací 1_2023

11.5.2023 - | Ministerstvo zemědělství ČR

Rozhodnutí nadřízeného orgánu o výši úhrad za poskytnutí informací

Rozhodnutí

Ministerstvo zemědělství jako příslušný orgán státní správy podle § 1 odst. 4 zákona č. 503/2012 Sb., o Státním pozemkovém úřadu a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o SPÚ“) a podle § 16a odst. 4 a 7 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“) o stížnosti doručené povinnému subjektu dne 30. března 2023 podané podle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona Ing. M. F., nar. xxxx, bytem xxx (dále jen „žadatelka“ nebo „stěžovatelka“), proti požadavku na úhradu nákladů za poskytnutí informací sdělenému žadatelce výzvou ze dne 1. března 2023 ústředím Státního pozemkového úřadu, č. j. SPU076775/2023 (dále jen „stížnost“) takto

rozhodlo:

1. Celková výše úhrady, která je uvedena ve výzvě k úhradě nákladů ze dne 1. března 2023 vydané ústředím Státního pozemkového úřadu pod č. j. SPU076775/2023, a která činila částku 23 000 Kč za poskytnutí informací obsažených ve 20 spisech pozemkových úprav, se podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona **snižuje** na částku **0 Kč**.
2. Povinnému subjektu se podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona **přikazuje**, aby informaci pod č. 2 žádosti stěžovatelky do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí **poskytl**.

Účastníci řízení:

K výroku I.

Ing. M. F., nar. xxxx, bytem xxxx

K výroku II.

Ing. M. F., nar. xxxx, bytem xxxx

Státní pozemkový úřad, Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 – Žižkov, DS: z49per3

Odůvodnění

Dne 3. února 2023 byla ústředí Státního pozemkového úřadu (dále jen „SPÚ“ či „povinný subjekt“) doručena žádost žadatelky zaevidovaná pod č. j. SPU 044488/2023, v níž žadatelka žádala podle informačního zákona o zpřístupnění níže uvedených informací:

„1. Stanovisko č.j. SPÚ 474490/2022, ze dne 22.12.2022 p. Š. k dané věci.

2. Předpokládám, že ke stanovisku p. Š. existují příslušné přílohy jako důkazní materiál, kterými dokládá p. Š. svá tvrzení a konstatování. Tímto žádám o tyto podklady.

3. Přehled činností zaměstnankyň pí. P., pí. W. a pí. K. vykonaných v hodnotícím období 2021, na které vyrozumění na str. 5 odkazuje a uvádí, že je dle názoru p. Š. z nich na první pohled zřejmé jaké podstatně vyšší penzum práce vykonaly oproti mě.“.

Dne 16. února 2023 povinný subjekt pod č. j. SPU059446/2023 informoval žadatelku o prodloužení lhůty o 10 dní ze závažných důvodů ve smyslu § 14 odst. 5 písm. d) ve spojení s odst. 6 písm. a) informačního zákona, a to pro nezbytnost vyhledání a sběru požadovaných informací v jiných úřadovnách, které jsou oddělené od úřadovny vyřizující žádost. A dále uvedl, že vzhledem k požadovaným informacím je nezbytná součinnost s jinými úřadovny. Současně povinný subjekt upozornil žadatelku, ve smyslu § 17 odst. 1 informačního zákona o možnosti žádat úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací.

Dne 1. března 2023 povinný subjekt zaslal žadatelce jednak sdělení pod č. j. SPU076752/2023, jehož přílohou byly informace požadované pod č. 1 a č. 3 žádosti [tj. stanovisko ze dne 22. 12. 2022, č. j. SPU474490/2022 (dále jen „stanovisko“)], a přehled činností zaměstnankyň pobočky Opava, které byly inkorporovány ve stanovisku samém, a to v anonymizované verzi. Dále byla tímto sdělením žadatelka k žádosti o informace pod č. 2 odkázána na navazující výzvu k úhradě nákladů mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací z téhož dne pod č. j. SPU076775/2023.

Současně dne 1. března 2023 povinný subjekt zaslal výzvu k úhradě nákladů, č. j. SPU076775/2023, týkající se mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací požadovaných pod bodem č. 2 žádosti, tj. podklady dokladující tvrzení vedoucího pobočky Opava uvedená ve stanovisku. Povinný subjekt uvedl, že poskytnutí vyžaduje rozsáhlou činnost, neboť informace nejsou vedeny v informačních systémech povinného subjektu jako samostatný údaj, který by bylo možné získat pomocí jednoduchého mechanického vyhledávání. Dále povinný subjekt sdělil, že bude třeba projít celkem 20 spisů, přičemž celkovou dobu ke zpracování avizoval na 57 hodin a 18 minut (tj. jeden spis komplexní pozemkové úpravy za 2 hodiny a 51 minut a oba spisy jednoduchých pozemkových úprav za 5 hodin a 44 minut). Ze sazebníku povinného subjektu se náklady na mimořádně rozsáhlé vyhledání informací vyčísľují tak, že za prvních započatých 30 minut je požadována částka ve výši 200 Kč a za každých dalších i započatých 60 minut částka ve výši 400 Kč. Celkovou částku tak povinný subjekt vyčísľil na 23 000 Kč a dále poučil žadatelku o možnosti podat stížnost ve smyslu § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona, čímž byly v plném rozsahu naplněny požadavky § 17 odst. 3 informačního zákona.

Následně podala stěžovatelka v zachovalé lhůtě dne 30. března 2023 svou stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d) informačního zákona, v níž uvedla, že odůvodnění úhrady a její výše povinným subjektem postrádá racionálnosti, účelnosti a vyznívá nevěrohodně. Navíc je vyzývána k úhradě částky k poskytnutým informacím, o které však nežádala, neboť měla žádat o existující přílohy k tvrzením a konstatováním uvedeným ve stanovisku, což dle názoru stěžovatelky nespádá pod mimořádně rozsáhlé vyhledávání informací. Dále stěžovatelka uvádí, že pokud povinný subjekt považoval žádost v bodě č. 2 za nesrozumitelnou či příliš obecnou, měl ji ve smyslu § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona ve lhůtě 7 dnů vyzvat k upřesnění. Stěžovatelka dále citovala komentářovou literaturu, z níž mj. uvedla, že kvalifikovaný odhad potřebného času a vyčíslení výše náhrady neobsahuje důkladný a věrohodný popis jednotlivých úkonů, které s poskytnutím informací či jejich vyhledáváním souvisí. Dle jejího názoru povinný subjekt jen velmi obecně popsal úkony, navíc prováděl i úkony spočívající ve vytváření nových informací. Ze sdělení povinného subjektu není zřejmé hodnotící kritérium při výběru náhodných pozemkových úprav, z nichž povinný subjekt odvodil časovou náročnost zpracování požadovaných informací. Současně stěžovatelka upozorňuje, že s ohledem na znalost problematiky a praxe při zpracování pozemkových úprav, nelze určit reprezentativní vzorek pouze ze

dvou pozemkových úprav, jak učinil povinný subjekt. Závěrem stěžovatelka uvádí, že kvalifikovaný odhad času provedený povinným subjektem nemá reálný základ, neboť není podložen důkladným a přesným popisem jednotlivých úkonů, a proto se stanovená výše úhrady jeví jako umělá bariéra znemožňující jí přístup k informacím.

Ministerstvo jako orgán oprávněný k vyřízení stížnosti podle § 16a odst. 5 informačního zákona ve spojení s § 1 odst. 4 zákona o SPÚ (dále jen „nadřízený orgán nebo „odvolací orgán“) posoudilo skutečnosti uvedené ve stížnosti a došlo k následujícím závěrům:

Stížnost byla v souladu s § 16a odst. 3 informačního zákona podána včas a oprávněnou osobou.

Podle § 17 odst. 1 informačního zákona je povinný subjekt oprávněn v souvislosti s poskytováním informací žádat kromě úhrady ve výši, která nesmí přesáhnout náklady spojené s pořízením kopií, opatřením technických nosičů dat a s odesláním informací žadateli i úhradu za mimořádně rozsáhlé vyhledání informací, přičemž podrobnější zásady stanovení úhrad za poskytování informací vymezuje nařízení vlády č. 173/2006 Sb., o zásadách stanovení úhrad a licenčních odměn za poskytování informací podle zákona č. 106/1999 Sb.

Ustanovení § 17 odst. 3 informačního zákona stanoví: *„(V) případě, že bude povinný subjekt za poskytnutí informace požadovat úhradu, písemně oznámí tuto skutečnost spolu s výší úhrady žadateli před poskytnutím informace. Z oznámení musí být zřejmé, na základě jakých skutečností a jakým způsobem byla výše úhrady povinným subjektem vyčíslena. Součástí oznámení musí být poučení o možnosti podat proti požadavku úhrady nákladů za poskytnutí informace stížnost podle § 16a odst. 1 písm. d), ze kterého je patrné, v jaké lhůtě lze stížnost podat, od kterého dne se tato lhůta počítá, který nadřízený orgán o ní rozhoduje a u kterého povinného subjektu se podává.“.*

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 6. 2017, č. j. 6 As 326/2015, *„jde o mimořádně rozsáhlé vyhledání informací tehdy, jestliže s ohledem na konkrétní podmínky u povinného subjektu a na množství požadovaných informací nebo jejich povahu bude vyhledání informací pro povinný subjekt zátěží nad míru obvyklou“.* Ze žádosti samé však je evidentní, že stěžovatelka požaduje poskytnutí informací, které povinný subjekt v minulosti použil jako podklad pro vznik stanoviska, tedy s nimi již prokazatelně disponuje.

Rozsudkem ze dne 28. 11. 2018, č. j. 9 As 257/2017-46, Nejvyšší správní soud dovodil, že: *„I. Pokud je povinný subjekt povinen mít nejen dílčí informace, ale i informaci souhrnnou, nemůže po žadateli požadovat úhradu za vytvoření souhrnné informace (§ 17 informačního zákona), byť pro její vytvoření bude potřeba mimořádně rozsáhlého vyhledávání informací. II. Je-li zřejmé, že žadatel o informaci požaduje určitou informaci, kterou povinný subjekt nemá, ale má informaci obdobnou té, kterou žadatel požaduje a která by zjevně mohla sloužit ke splnění cíle podané žádosti, má povinnost mu to sdělit, aby žadatel případně mohl svou žádost upravit.“.*

K výše uvedenému nadřízený orgán konstatuje, že žadatelce lze přisvědčit, uvedla-li, že v případě nejasností měl postupovat povinný subjekt v souladu s úpravou § 14 odst. 5 písm. b) informačního zákona, tedy pokud po posouzení žádosti nebyla žádost povinnému subjektu dostatečně srozumitelná, nebylo zřejmé, jaká informace je požadována, nebo byla formulována příliš obecně, měl vyzvat žadatelku ve lhůtě do sedmi dnů od podání žádosti, aby žádost upřesnila. Současně citovaný rozsudek odpovídá i na otázku vztahu mezi souhrnnými a dílčími informacemi, kdy výkladem *a contrario* lze dospět, že měl-li povinný subjekt k dispozici jak souhrnnou informaci (tj. požadované stanovisko), tak v minulosti užité zdrojové informace, na jejichž základě bylo stanovisko, jakožto souhrnná informace, sestaveno, není na místě hovořit o mimořádně rozsáhlém vyhledávání informací, neboť ze své podstaty požadované informace povinný subjekt mít měl a mohl. V takovém případě nelze vůbec připustit úvahu o hrazení nákladů takto požadovaných informací, jelikož nelze

dovodit, že by jejich vyhledávání představovalo pro povinný subjekt zátěž nad míru obvyklou. Příprava požadovaných informací přitom představovala běžnou, nijak nezatěžující součást obvyklé agendy povinného subjektu.

Odvolací orgán však musí přisvědčit i dalším námitkám stěžovatelky uvedeným ve stížnosti, když tvrdí, že kvalifikovaný odhad času provedený povinným subjektem nemá žádný reálný základ, neboť nelze určit reprezentativní vzorek ze dvou pozemkových úprav a nebylo náležitě odůvodněno, podle jakého hodnotícího kritéria byly vybrány právě konkrétní vybrané vzorky. Dále lze konstatovat, že nebyly náležitě zohledněny rozdíly mezi všemi spisy, když na základě prověřování stížnosti bylo zjištěno, že činnost spočívající v porovnání úkonů dle jejich zpracovatele, tedy identifikace úkonů, které byly zpracovány stěžovatelkou a které byly zpracovány ostatními zaměstnanci, měla být provedena jen ve vztahu ke komplexní pozemkové úpravě v k. ú. Hlubočec a komplexní pozemkové úpravě v k. ú. Hradec nad Moravicí, kterých se stěžovatelka z části účastnila.

Na základě všech výše uvedených informací dospěl odvolací orgán k závěru, že úhrada není požadována oprávněně, neboť vzhledem k tomu, že stěžovatelka žádala o informace, spočívající v podkladech pro zpracování stanoviska, žádala tedy o existující souhrn informací, kterými povinný subjekt disponoval, proto odvolací orgán rozhodl v souladu s § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona tak, že výše úhrady se sníží na 0 Kč.

Nadřízený orgán tedy postupoval podle § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona, který dále zakotvuje, že v případě, kdy dostupné informace o právním a skutkovém stavu nevyvolávají důvodné pochybnosti, postupuje nadřízený orgán obdobně podle § 16 odst. 5 věty druhé informačního zákona s tím, že se povinnému subjektu přikáže požadovanou informaci žadateli poskytnout ve lhůtě, která nesmí být delší než 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Nadřízený orgán se dále zabýval otázkou, zda je splněna podmínka, kdy informace o právním a skutkovém stavu jsou dostupné a nevyvolávají důvodné pochybnosti, a vzhledem k výše uvedenému dospěl k závěru, že mohou být poskytnuty v souladu s § 15 odst. 3 informačního zákona v anonymizované verzi.

Nadřízený orgán v souladu s § 16a odst. 7 písm. b) informačního zákona postupoval dále obdobně podle § 16 odst. 5 věty druhé informačního zákona, který ukládá vydání informačního příkazu. Zároveň je třeba dodat, že neexistuje-li zákonný důvod bránící zpřístupnění informace, znění § 16 odst. 5 informačního zákona nedává možnost nevydat informační příkaz.

Proto bylo rozhodnuto tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí nelze podle § 16a odst. 9 informačního zákona (výrok č. I), resp. podle § 16 odst. 5 informačního zákona (výrok č. II) ve spojení s § 152 správního řádu podat rozklad.

<https://eagri.cz/public/web/mze/ministerstvo-zemedelstvi/povinne-zverejnovane-informace/informace-podle-zakona-c-106-1999-sb/rozhodnuti-o-vysi-uhrad/rozhodnuti-nadrizeneho-organu-o-vysi-4.html>